



**R. P. Honorati Fabri, Societatis Jesu Theologi,
Apologeticus Doctrinæ Moralis Eiusdem Societatis**

Fabri, Honoré

Coloniæ Agrippinæ, MDCLXXII

Quæstio 10. An confessarius, qui opinionem Bullæ Cruciatæ pro
absolvendis Regularibus, probabilem existimaret, possit illum absolvere,
ejusmodi privilegii omninò ignarum, vel eo uti nolentem?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94565](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94565)

lam absolvere. Quod si de licentia pœnitentis dubitans, intendat, ut debet, in quantum possit absolvere: & Sacramentum validum sit, eo quod pœnitens inter reservata confiteatur simul, bonâ fide, alia peccata, ad quæ confessarii jurisdictionem extenditur, tenebitur pœnitens, veritate comperta, coram superiore, seu ejus delegato comparere. Quia indirectè tantum à reservatis absolutus est.

Q V Æ S T I O X.

An confessarius, qui opinionem Bullæ Cruciatæ probabilem existimaret, posset absolvere Regularem ejusmodi privilegii omnino ignarum, vel eo uti nolentem.

1. CŪm aliqui sint Confessarii, pro dolor! qui aliorum, quos doctos reputant dictis inherentes, probabilem à principiis extrinsecis judicent opinionem Cruciatæ pro Regularibus quoad articulum eligendi Confessarium pro reservatis. Restat adhuc singularis difficultas, an ex suppositione, quod talem opinionem probabilem existimaret Confessarius, posset absolvere Regularem penitus, se habere privilegium ad eligendum Confessarium, quod contingere posset, vel quia reverà pœnitens non assumpserat Bullam, sed Confessarius pro illo omnino infcio, vel quia licet Regularis Bullam susceperit, putat tamen improbabilem opinionem, sibi faventem: vel si probabilem judicat, non tamen vult aded anticipari privilegio absolutionem obtinere. In his ergo circumstantiis præsens difficultas procedit, quam apud nullum exagitatam reperio.

2. Pars negativa suaderi videtur. Primò, quia privilegium non prodest privilegiato, priusquam de illo notitiam habeat, ut asserunt communiter Doctores, quos refert & sequitur Sanchez lib. 3. de Matrim. disp. 36. n. 2. & quando privilegium non conceditur ad instantiam privilegiati, sed motu proprio, vel alio pro ipso exigente; est res magis certa, quam cum Sylvestro tenet Vazquez 1. 2. disp. 156. cap. 4. n. 33. & supponunt Angelus, Sotus, Veracruz, Lopez, & alii, apud Sanchez supra n. 1. Suadet secundò, quia Pontifex nulli communicat jurisdictionem ad absolvendum virtute Bullæ, nisi media voluntate pœnitentis, cujus hoc privilegium eligendi proprium est; nam privilegiatus non cogitur uti suo privilegio, & multò minus, quando ejus usus in aliquod ipsius detrimentum verti posset. Ergò dum Confessarius non eligitur à pœnitente virtute Cruciatæ, nullam accipit à Pontifice jurisdictionem: sed pœnitens privilegii Cruciatæ ignarus, vel eo uti nolens, non eligit Confessarium virtute Cruciatæ ad absolutionem reservatorum: ergò nequit Confessarius ejus virtute à reservatis illum absolvere: & ita tradere videtur Suarez lib. 8. de legibus, cap. 25. n. 10. & 23. cui cum Joanne Sanctio, & Gaspare Hurtado consentit Oviedo 1. 2. tract. de cons. cons. 3. p. 4. n. 43. & 44. ratione periculi, cui pœnitentem exponit.

3. Nihilominus pars affirmativa non videtur improbabilis; ac proinde si confessarius judicaret

probabilem opinionem pro Regularibus, posset licet virtute Cruciatæ pœnitentem ejusmodi privilegii omnino ignarum, vel eo uti nolentem à reservatis absolvere. Probatur primò, quia probabile est, privilegium prodesse privilegiato illud ignoranti, ut docent Archidiacon. Zinus, Alvericus, Paulus, Bonifacius, & alii Juristæ apud Sanchez supra num. 1. Et de privilegiis remuneratoriis, quale est privilegium Cruciatæ, tradunt Sanchez supra num. 3. Bonacina de legibus disp. 1. quæst. 3. punct. 3. n. 15. & alii apud ipsos. Præterquam quod, quicumque præsumitur acceptare Cruciatam à quovis alio pro ipso, licet infcio, assumptam, & per consequens saltem in genere, & implicite omnia indulta, quæ in illa continentur.

4. Probatur secundò, quia eo ipso, quod pœnitens subditur confessario absolvendus, implicite saltem vult efficaciter, eum habere jurisdictionem ad talem actum requisitam, & consequenter in quantum potest, vult ad illam concurrere, & quantum in se fuerit, eo modo, quo possit, confessario conferre, ne confessio fiat invalida: Ergò saltem implicite vult acceptare, & uti quocumque privilegio, vel medio ad hunc finem consequendum requisito: ergò si privilegium Bullæ, etiam per alium assumptæ, possit ipsi prodesse, efficaciter desiderat, ejus virtute absolvi, casu, quo confessarius certiorum aliam jurisdictionem non habuerit. Patet consequentia, quia habens voluntatem alicujus actionis valide exercendæ, vel suscipiendæ, eo ipso habet voluntatem implicitam eorum, quæ ad prædictum actum valide exercendum, vel suscipiendum requiruntur, ut pluribus probat Lugo disput. 15. de pœnit. sect. 6. num. 119.

5. Tertiò tandem probatur, quia si ex aliquo capite id non liceret confessario, maximè, quia se exponeret periculo irritandi Sacramentum; sed hoc non sequitur, ergò, &c. Minor probatur: quia eo ipso quod pœnitens simul cum reservatis confiteatur alia non reservata, certus est confessionis valor, eo quod Sacerdotis jurisdictio in aliquam materiæ partem certa sit: ergò si aliundè ex probabili jurisdictione circa reservata ab illis absolvat, omnino certa, & tuta erit absolutio, ut docent Suarez, Bonacina, Diana, Granado, Palao, uterque Sanchez, Turrian, Lessius, Malderus, & alii, quos sequitur Lugo disput. 19. sect. 2. nu. 18. Quod autem Sacerdos ex opinione probabili absolvens, non solum non delinquat contra Religionem, sed nec contra Charitatem, bene probat cum pluribus Lugo supra num. 30. & 33. Et hoc procedere, quamvis minus probabilem, minusquè tutam sequatur, tradit Leander disput. 11. q. 79. & tenent apud illum Sanchez, Vazquez, Villalobos, Salas, Bonacina, & alii. Imò addit Suarez disput. 26. sect. 6. n. 9. absolutionem fore validam, licet confessarius certò sciret, se non habere jurisdictionem in reservata: sed in hoc casu graviter peccaret absolvens. Nihil igitur est, quod obstat possit, seu impedire valorem absolutionis, neque illam, modo quo supra collatam, reddere illicitam.

Fundamenta partis oppositæ, ex dictis, sufficienter soluta manent.

(4)

L14

QUÆSTIO